

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 14 C., 6 luni 7 C., 3 luni 3 C. 50 fl.
Pentru monarhie pe an 16 C., 6 luni 8 C., 3 luni 4 C.
Pentru strălăta pe an 24 C., 6 luni 12 C., 3 luni 6 C.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 34.
Epistolele nefrancate se refuză. Articollii nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fl., — de două ori 24 fl., — de trei ori 30 fl. rëndul cu litere garmond

A înviat!...

De la un capăt de lume până la celalalt, pe unde creștinătatea și-a făcut intrarea și a cucerit terenul, bucurie mare domnesce printr-o omeni. Bucurie vestită din ușa altariului, de unde milioanele de credincioși aud rostindu-se de nou mângăetórele și înălțătórele cuvinte: *Christos a înviat!*

Și milioanele de omeni sunt atât de convinse de sfințenia acestor cuvinte, de adevărul cuprins în ele, încât ca dintr'ou glas, cu inima scaldată în fericire răspund: *Cu adevărat, a înviat!*

Căci a înviat! El, care mort era, și cu morții în grôpă a fost aședat, n'a putut să fie dat periciunii, ci a înviat din morți, — cum era scris, — pentru ca lumea să înțelgă, că nu a fost om, ci adevărat fiu al lui Dumnezeu. A înviat, drept dovadă, că adevărul și dreptatea sunt lucruri cari nu pot fi nimicite, pentru-că vecinice sunt, ca însași vecinicia.

Christos a înviat! Așa ni-se vestesc în această zi a învierii, din ușa altariului, așa ne spune convingerea proprie, și sufletul adevăratului creștin se scaldă în bucurie și fericire la aușul acestor magice cuvinte.

Cu smerenie să ne plecăm deci capul în fața altariului de unde ni-se comunică fericitorea veste, și să ne gândim la scopul pe care l-a avut în vedere *El*, cel-ce mörte a suferit, cea mai crâncenă și îndușătóre mörte, jertfindu-se pentru noi, pentru mântuirea omenimei.

În această zi de generală bucurie să ne întipărim bine și în mod neperitoriu în minte figura lui cea duiosă, blândul chip al celui-ce iubirea a propagat cât a fost în lume, iubirea într-o omeni, ear' *ura* n'a cunoscut'o, pe cum n'a cunoscut nici *resbunarea*, ci numai *iertarea!*

Și făcând astfel, să fim cel puțin pentru această zi luminată aceea ce ar trebui să fim în toate zilele și pentru totdeauna, *frați adevărați*, legați unui de alții prin lanțurile iubirii creștinesci, pentru-ca cel puțin pentru această zi, mărirea zi a învierii, să ne putem apropia în sufletul nostru de treptele Dumnezeirii cu inima pornită spre perfecționarea propagată de *El*, și dorită din partea divinității.

Așa să fim toți, în această zi frumoasă a învierii, căci omeni suntem și creștini suntem; ear' cel-ce lasă să trecă și această zi luminată, neînțelșă și nerserbătorită, — nu mai e creștin, nu mai e om, ci e ființă vrednică de cea mai mare compătimire.

Omul care nici în această zi a învierii nu se pöte înălța cu mintea și cu inima acolo, unde trebuie să se înalțe, și nici în astfel de momente nu se știe adăpa din *apa cea vie*, pentru a'și recori și întări sufletul sbuciumat, e sdruncinat cu desevrșire în internul său, pentru-că inima sa e amorțită și nimicită de viforul *necredinței*. Ear' unde nu e *credință*, nu e nici *speranță*, precum nu e nici *iubire*, — lipsește deci temeliele creștinătății, pe cari le constituiesc tocmai aceste trei daruri dumnezești.

Dar' să nu filosofăm în această zi de generală bucurie și de serbătore.

Să nu ne gândim la partea rea a omului, ci la partea sa cea bună.

Să nu ne întristăm pentru păcatele cele multe cari tot mai mult încep să covârșescă și să stăpânescă de nou inima omului.

Să le uităm toate și luminându-ne cu prăsnuirea, unul pe altul să îmbrățișăm și să zicem fraților și celor-ce ne uresc pe noi!

Să iertăm toate pentru înviere, și așa să strigăm, toți și tuturor:

Christos a înviat!

Evoluțiile nației în secolul XVIII.

III.

— Articol final. —

După toate aceste veniră Sêrbii Nichitici și Adamovici și — omeni harnici și înțelepi — cutrierat'au țera și conscriș'au pe Români. Și întrebau și ei pe omeni: când s'au unit? — și li-se răspundea și lor: nici-când! Și așa pe baza citatului manifest împêrătesc: „nisi sponte ad unionem redire volueritis...”, și mai având la spate pe patriarhul sêrbesc, ear' mai pe urmă și pe dreptul Iosif II, harnicii sêrbi arătau popilor uniți: p'aci 'ți-e drumul! Și earăși se desuniră Români nostri cu locul.*)

Și se adunară omenii nostri și și alegeau *dintr-o ai sei* pe cel-ce știa cânta mai frumos ș'avea nișică carte; apoi cu deputație și cu instanție l' trimiteau la *Reșinari*, să li-l facă popă. Și când popit venea omul poporului, se făcea mare serbătore în sat... și unitul de voe de nevoe lua tâlpașia.

Sute de sate cunoscem în chipul acesta emancipate — și astfelu acum — pe lângă harnicia episcopilor — *sentimentul constituțional*, în toate timpurile adênc penetrat în poporul nostru, s'a făcut salvatorul bisericii.

Dar' muriră Sêrbii ș'avurăm earăși vacanță 14 ani... Apoi aleserăm la Turda, în locul lui *George Lazar*, pe slăbanogul *Moga*, legat de condiții revoltătore în chestia nației... Și se întepiră uniții la proselitism în stil mare — — — ș'alături stătea *Moga*, ferecat la mâni și la picior — — — Și earăși „se uniră mulți de tot sub episcopul *Moga*”, așa ne spune istoria...

Eară dar': în câte și în ce fel de valuri curioșe și nefaste a aruncat nația pe biet poporul nostru...

Apoi veni *Saguna* și ne dădu putere și ne făcu ordine — și valurile s'au mulcomit, de-și nu s'au liniștit cu totul, cum în veci nu se vor liniști...

Și acum un singur lucru aș mai dori să l' ved clarificat. De aceea să mi permită dl canonic A. Bunea unele mici întrebări:

Nu știa dsa nimic din toate lucrurile acestea?

Nu știa, ori nu vrea să știe dsa, de toate aceste faze ale nației, de *siluiri* și de *reacțiunea* ce s'a produs pe urma acestor siluiri?

Nu cunosea dsa nimic din trecutul comunelor, ca *Reșinari*, *Seliștea*, *Poiana* etc. și nimic din prezentul lor?

*) Bine înțeles: Nu era de fapt nici o desunire, ci numai o declarare emancipativă de sub siluirea de mai înainte.

Nu 'și putea dsa da sémă despre *necorectitatea datelor sale statistice*, când trebuia să vadă, că acelea contrazic trecutul istoric, ca și raporturilor prezentului?...

Ar fi o insultă pentru harnicul și espertul canonic a presupune atare lucru. Noi, din contră, suntem dispuși a crede, că dl Bunea, când a publicat statisticile sale, n'a făcut alta, de cât a dat pe istoricul, care scutură praful arhivelor. — Și astfelu la tot cazul dl scrutător are meritul muncii cinstite, pentru care ori-și-cine și în special noi Români ortodocși trebuie să 'i fim recunoscători.

Ne genéză însă foarte mult în asta credința a noastră următorul pasaj, cu care dl A. Bunea își încheie explicațiunile sale la statistica lui P. Aron:

„Bărbaților de știință este rezervat a releva tot ce această conscripție pöte contribui la cunoscerea trecutului nostru din punct de vedere etnic, politic, religios, cultural și social”.

Noi făr' de a ne avênta la titli de bărbați de știință și fără să voim a produce supărare, credem a fi comprobabil, că această conscripție *din act stipulatele puncte de vedere nu are nici o valöre*. Ea are cel mult valöre a unui product unilateral, ce în cazul cel mai bun denotă buna credință, în care se legăna episcopia de la Blaj în chestia nației perfect realizate din punct de vedere formal.

Căci de am crede altcum, de am puté crede, că clarissimi de astăzi dau statisticelor acelora importanța unor documente nealterabile *în fond și în esență*, atunci judecata noastră ar trebui să devină aspră. Ea ar trebui să trecă printr-o paralele, cari s'ar începe cu amfibia sfintei uniri însași, ar trebui să scarmene și celelalte minunate debuturi istorice, cu cari sfinții uniți obicinuesc a propti gardul slăbuț al acesteia — și pöte s'ar oprî numai la titlurile de Dri ale clarisimilor celor cu câte 6—7 clase gimnasiale.

Pentru acum să mai facem o notă aici, cine știe de ce trebă are să fie.

Nu de mult m'a întrebat un jude de tribunal așa: „Ce noimă și ce însemnătate are cuvântul *nou*, eu sunt *nou*, eu sunt *de legea nouă românescă*, ce l' dau multime de țărani înainte judecătorilor drept răspuns la întrebarea despre confesiune?”...

I-am schițat peripețiile nației, ca mai sus, — ș'apoi i-am dat răspunsul:

— „Români noi sunt aceia dintr-o Români, cari primiseră nația *pasiv* și fără resistință și cari s'au declarat apoi *desuniți* în urma edictului de toleranță al M. Teresiei din anul 1759 în fața comisiunii guverniale din 1762 și mai târziu în fața episcopilor *Nichitici* și *Adamovici*, adevă atunci când acești episcopi noi, — după-ce biserica ortodocșă fusese îngropată și oficialmente decretată *unită* — au reînviat'o și *reînviat'o*, dând creștinilor nostri puțința a 'și avé popii lor, de ei ceruți și recomandați.

Față cu sistemul papistilor, de a ordina pe preoți de la centru, biserica această *reînviat'a* fost îmbrățișată cu drag din partea poporului, care în chestia așezării de preoți nu suferă absolutism — și de aceea el în masse mari a primit acest *nou sistem*, numindu-se pe aici pe coala însuși pe sine *nou*.

Blăjenii, firesce, și de astădată esplică lucrul altfel. Ei spun, că biserica lor este cea *veche*,*) de la care ortodocșii s'ar fi desbinat, sau, cum zic ei, au făcut *schismă****) și drept dovadă, că ei s'au desbinat, produc blăjenii faptul că ortodocșii înșiși pe sine se numesc *noi*.

Așa au făcut papistii intotdeauna *istorie*. Ce le pasă lor de adevăr? Finis sanctificat media!...

Noi însă scim cât plătesc sofisteriile acestea și nu ne vom buimăci la cap de istoriile uniților, cum nici de statisticile lor.

Ear' cât pentru popor, fie unit, sau neunit, acesta nici-când n'a sciut — nici azi nu scie — de altă lege, de cât *de legea românescă*.

Și dacă după voia poporului ar merge... și dacă nu am avé azi alte obstacole, ca cele de avere și altele, atunci chiar azi am puté vedé minunile sinodalității și ale *consciencei naționale* redescoperite; și atunci însași nația ar puté cânta una hăiducescă:

„După min' nu plângă nime,
Că n'am făcut nici un bine!”

N. Maneștiiu.

Un document vechiu.

Vitregitatea timpurilor ni-a răpit apröpe toate documentele vechi referitöre la istoria bisericii nostre înainte de anul 1700.

Puține câte s'au mai conservat fie în arhivele publice de stat sau în cele ale unor familii aristocratice, fie în cele ale confesiunilor din patrie, privilegiate pe acele timpuri, ne sunt foarte cu greu accesibile.

La aceste vine adaus și faptul, că ocupați cu alte afaceri și mai urgente, și și mai rentabile pentru a ne asigura existența și traiul de pe o zi pe alta, noi Români greco-orientali până acuma nu am ajuns să ne ocupăm mai intensiv cu istoria bisericii nostre și cu adunarea documentelor, cari se mai află resfrate prin diferitele arhive și biblioteci.

Va trebui să se adune încă materialul necesar, să se cernă prin sita critice ne-preocupate, și astfelu să ni-se presinte o iconă clară despre trecutul istoriei nostre bisericesci.

Puținele documente descoperite în timpul din urmă în arhivul orașului sășesc Bistrița încă nu sunt suficiente, ca critica nepărtinitöre să vină și să restörne adevărul istoric susținut până acuma de toți omenii nostri de carte despre existența metropoliei nostre din Transilvania, ca episcopiiile ei sufragane, cunoscute până acuma.

La totă întâmplarea documentele mai noué referitöre la trecutul bisericii nostre pe timpul principilor calvini, și nouele conclusioni, cari prea pripit — însă bona fide, zicem noi — s'au tras din combinațiile acelora, vor avé folosul real că cei chemați și interesați de a scöte la triumf adevărul se vor pune pe studiu și vor desgrota documentele, pe cari apoi se va zidi adevăratul edificiu al metropoliei nostre din Ardeal.

La locul acesta fac cunoscut publicului nostru un document vechiu de acuma 222 de ani, aflat din întâmplare în una din bisericile nostre.

Cu sutele se vor mai afla asemenea documente, cari așteptă să fie descoperite și folosite în interesul adevărului.

*) E mult de la Atanasie!

**) Fabula cu lupul și mielul.

Se vor mai fi aflând pe sântele altare, prin podurile bisericilor, prin nesce lăci vechi, mâncate de praf, și de urgia timpurilor trecute, în cari am fost robi și în cele naționale și în cele bisericesci.

Incetul cu incetul vom căuta să le adunăm și să le facem cunoscute.

Le vom înșira la locul lor, și cu ele vom ilustra adevărul, căci numai adevărul place și lui Dumnezeu și oamenilor.

Ne vom feri însă de a căde în extreme și a face declarațiuni în materie de istorie, cari cu cruțare vorbind, nu mai pot fi luate în serios, și cari strică tot efectul faptelor, cari pôte altcum ar fi fost primite ca adevărate.

Dacă bunăoră am veni noi cu afirmațiunea că metropolitul Atanasie la chirotonirea sa în București a pus jurământ în mâinile patriarhului din Ierusalim pe confesiunea calvină, sau și numai pe Catechismul calvin, care ni-s'a impus sub Rákoczy în zilele metropolitului Simeon Stefan, afirmațiunea aceasta va fi cel puțin neseriösă ca și aceea, că acela a devenit drept credincios prin facerea Unirei cu biserica Romei.

Ne vom feri deci de afirmațiuni ne-probate și neprobavere, și vom face cunoscut documentul care ne zace înaintea noastră.

A trecut tocmai un an decând parochul nostru din Tôrcela, protopresbiteratul Agnitei, comitatul Târnavla mare, Ioan Braniște, a venit la mine cu un Antimis vechiu, parte mare deteriorat, și m'a rogat să-i mijlocească primirea altui nou.

Am desfăcut Antimisul și am descifrat următoarele: *Jertfelnicul dumnezeesc preste carele se obrîșesc dumnezeieștile slujbe. Baslogovitus'au și s'au sfințit de Preasfințitul Metropolit Ioasaf, al Metropoliei Belgradului. Și iau dat în zilele Măriei Sale Craiului Michail 1680.*

Icona represintă punerea în mormânt. De patru lături în cele 4 cornuri sunt cei 4 Evangheliști: La stânga sus Evangelistul Mateiu, la dreapta sus Evangelistul Marcu, la stânga jos Evangelistul Luca, la dreapta jos Evangelistul Ioan.

La mijloc este sânta cruce cu inițialele *Is. Xs. Nica.*

Urmăză apoi archangelii: de-a stânga Gavriil, de-a dreapta Mihail, fie-care ținând în mână câte un Serafim.

Sub cei 2 archangeli vin apoi așezați de la stânga spre dreapta:

Ioșif, Ioan, Maica Preceșta, Cleopa, Maria lui Iacob, Nicodim.

Lângă trupul domnului Christos stă Maria Magdalena.

La dreapta și la stânga întră cei 4 Evangheliști și întră icona înmormântării și continuativ sub iconă stă inscripția reproducă mai sus.

La stânga archangelului Gavriil este scris *Ioasaf*, și la dreapta celui alt archangel stă scris: *Archiepiscop.*

Tipariul este cu litere mari și foarte frumos.

Unele locuri sunt deteriorate, mătasa cea albă, fină, pe care e făcută grăvura și

tipariul, e ruptă, încât nu se mai pôte decifra ce mai stă scris, de și după cuvintele: și s'au dat mai obvin fragmente de cuvinte, cari însă — durere — nu se mai pot decifra.

Tecștul reproduc este însă foarte bine conservat.

După cunoștința noastră acest Antimis este unica urmă ce ni-a rămas ca document după metropolitul Ioasaf al doilea.

În șirul metropoliților români din Ardeal Ioasaf al II-lea vine înșirat de la anul 1682, căci imediat după Sava Brancoviciu întră anii 1680—1682 vine indicat ca metropolit Ioșif (Budai).

Cestiunea această deci, că antimisul acesta este datat sub Ioasaf la anul 1680 pe când el numai în 1682 vine ca metropolit ortodox român în Transilvania, rămâne cestiune deschisă, care se va deslega pe-basa de alte documente.

Deși sunt unii cari voiesc să știe că Ioasaf și Ioșif este unul și același nume, eu totuși sunt de credința că a mai fost după cifrele 1680 vre-o literă, care, ruptă fiind mătasa, nu se mai pôte reconștrui.

Eu mai am speranța, că pe la bisericile noastre se va mai afla vre-un antimis vechiu, tot de la Ioasaf al II-lea, döră mai bine conservat, și din acela mai bine ne vom pôte orienta, și atunci vom spune părere pozitivă.

Intră alte multe lucrări obositoare vom ajunge — avem firma speranță — și la cea de mult contemplată, care stă în planul lucrărilor noastre, dar' la care încă nu am ajuns, anume de a aduna inscripțiile din cuvânt în cuvânt de la toate cărțile rituale din bisericile noastre din arhidieceșă, de la toate antimisele, de la toate iconele și alte ornamente bisericesci spre a mai conserva puținele monumente istorice, ce ni-au mai rămas prin podurile bisericilor, prin lăzile vechi, pe la grindă în casele vechi parochiale de lemne, și astfel a le utiliza spre folosul sfinței noastre biserici. Sibiu, Vinerea Patimilor 1902.

Mateiu Voileanu
asesor consistorial.

Combaterea proselitismului.

Disertațiune, citită în conferența preoțescă din tractul *Solnocului* la 30 Novembre 1901, de preotul *Nicolae German.*

(Urmare.)

Grele vor fi la auz și cuvintele preotului când se va încerca să abată pe credincioșii săi de la aplicările lor spre alte confesiuni, convertiți și reduși de speculanți proseliți, dacă turma lui va fi neglijată în privința educațiunii religioșe.

La educațiunea morală, va-să-zică la nobilitarea sufletului, la creșterea în spiritul confesional, la întărirea religiunii ortodoxe în inima credincioșilor precum și la păstrarea ei, preotul totdeauna trebuie să aibă în vedere următoarele:

Cât de nepătrunse sunt judecățile lui Dumnezeu și nestrăbătute sunt cărările sale! Eri eram plini de întristare, ear' astăzi plini de bucurie.

Eri eram în suspine, ear' astăzi veseli. Eri în întristare, și astăzi în bucurie. Nespuse, cu adevărat, este harul zilei acesteia.

Negrăit este darul misterului. Nepătrunsă este, cu adevărat, și covârșitoare iubirea lui Dumnezeu pentru noi, și milostivirea lui și înșosirea lui.

Căci preț de răscumpărare s'a dat pe sine Domnul nostru Iisus Christos, pentru noi toți, și ne-a scos de la mörte la viață, de la întunec la lumină, de la sclăvie la libertate, de la dușmănie la adevărată preținie.

Ne-a răscumparat de la blăstem și păcat, făcându-ne să nu mai fim sclavi, ci liberi, să nu mai fim turburați, ci neturburați, să nu mai fim iubitori de lume, ci iubitori de Dumnezeu, să nu mai umblăm cu gândul la cele trușesti, ci la cele sufleteste, să ne purtăm cuvioș și cu dreptate, cu iubire și unire.

De aceea, nimeni să nu se tînguescă de păcate, că iertarea din mormânt a rășărit.

Nimeni să nu se témă de mörte, căci mörtea Mântuitoriului ne-a eliberat pe noi.

1. Luminarea tinerimei asupra adevărilor și principiilor fundamentale ale religiunii ortodoxe.

5. Nisuița de a avé cât de mulți cărturari luminați în comună, dar' cât de pușini semidocti, ömeni totdeuna nemulțamiți și ușor de sedus.

3. Combaterea abuzurilor și a faptelor rele față de ori-și-cine, fie inteligent, preot ori plugariu; avënd de basă la toate acestea credința divină, acea sacră credință, fără de care morala, cinștea, dreptatea, probitatea și generositatea, aceste scumpe mărgăritare, se risipesc.

Și cine altul e chiămat a insufla, a desvolta și a păstra simțul religios, respective credința divină în sinul omenimei, de cât preotul și iarăși preotul, și cum ar pôte preotul mai bine sădi în inimile credincioșilor săi simburile religiosității și moralității adevărate de cât prin catechisațiune?

Catechisațiunea este sacra instituțiune, cu ajutorul căreia putem cimenta în sufletul credincioșilor adevărata religiune străbună ortodoxă orientală.

Nu mai prin catechisațiune se pot descoperi doctrinele bisericii ortodoxe orientale tuturor celor ce cred și mărturisesc această religiune, căci cu durere trebuie să o spun că mulți sunt încă și azi, în seclul poreclit al luminilor, cari nu-și cunosc religiunea, — și această împrejurare la credincioșii noștri au causat-o următoarele:

- împrejurările locale nefavoritöre în cari am trăit;
- fiind-că cei chemați au lăsat de azi pe mâne, căci la prima cercetare vedem că trăsătura dominantă în firea românului e trăgănarea, sau ceea-ce în limbajul tehnic se numesce lipsă de inițiativă, el însuși o documenteză această când zice: „Las' c'oi face, numai să fiu sănătos“.
- împrejurarea că bietul român din Transilvania și Ungaria n'a fost nici-odata stăpân pe destinele sale.

Toțe acestea au contribuit la slăbirea caracterului ajutând clătinaarea în credința a credincioșilor noștri.

Acășta este cauza adevărată dar' tristă a dureröșelor noastre împregiurări în cari ne-am aflat și ne aflăm încă și azi.

Deci să lășăm trăgănarea și să începem a ține catechisațiune, căci prin educațiunea morală mărturisitorii religiunii ortodoxe orientale se întăresc în credința străbună, ear' întăriți odată, stau neclintiți în fața adversarilor noștri, neputându-i abate de la credința lor nici cei mai aprigi propagatori proseliți, ci mai ales vor sta nepăsători întocmai ca stânca de granit în fața furibundelor valuri ale mării viforöșe.

Și pentru-ca astfel să ne putem asigura turma, iubitorii confrăți în Christos, și pentru-ca să putem feri sufletele încredințate nouă de oscilațiunile nesigure, trebuie să ne obicinim a pune în activitate mintea și corpul nostru, va-să-zică să muncim și munca noastră să fie munca spirituală sacrificată cul-

turei religioșe, căci cugetarea neîntreruptă dă nemărginită putere și spontaneitate, ear' munca psihică prin cetirea operilor de conștinut religios-moral este hrana sufletului.

Un preot care astfel a urmat, la ivirea pornirilor proselitice un cuvânt are să spună și va fi de ajuns pentru sufocarea acestor periculoșe curente, cari turbură liniștea sufletöșă a credincioșilor, nimicesce buna înșelegere dintră ei, și se împotrivesc la ori-ce înaintare afât în cele materiale cât și în cele culturale.

Iată pentru-ce creșterea tinerimei în spiritul confesional, catechisațiunea, este un mijloc la combaterea proselitismului.

III. Autoritatea, vaza recerută statului preoțesc.

Autoritatea, vaza, ca mijloc de a combate proselitismul așa e de necesară unui preot precum corpului îmbrăcăminte.

Pentru-că ivindu-se întră fiii parochiei sale idei proselitice, de sine înșeles că după puterile sale se va încerca să saneze răul, însă pe un preot care nu se bucură de autoritatea cuvenită, de respectul poporenilor sei, îl asigur din capul locului, că de-și va posede știința lui Socrate, zadarnice vor fi toate opiniile sale; de-și va documenta vorbele sale, de-și încercările sale de a combate le va basa pe principiile și dogmele cele mai adevărate, totuși lipsindu-i autoritatea, respectul, lipsindu-i puterea impunătoare față de credincioșii sei, — învătătura păstoriului lipsit de autoritatea unui preot va prinde întocmai ca semința din sfânta Ev., care: „a cășut lângă cale și s'a călcat și paserile cerului o a mănăcat“. (Luca VIII 5). Așa vor fi călcate de credincioșii săi cuvintele lui.

Se pôte să mă întrebe unii, și pentru ce să nu-mi fie luate în considerare argumentele documentate pe deplin și dovedite de adevărate, arătând cât de amar greșesc toți aceia cari și părăsesc legea??

Eu răspund: pentru-că un om fie acela ori din care clasă: oficiant, măestru, ori econom, care nu-și îndeplinesce chiămarea, nu are trecere în societate, nu e respectat de supușii săi, nu e recunoscut de superiorii sei, ear' de semenii e compătimit.

Un astfel de om și cu deosebire un preot, nu numai că e lipsit de aceste daruri pe cari le dă muritorilor lumea adecă: stimă, venerațiune și recunoștință, ci ce e mai mult, e desprețuit de toți de la mic până la mare, apoi pe un om desprețuit de cei ce 'l cunosc și încunjură, cine 'l ascultă, cine 'l onoröză, cine 'i dă drept la părerile sale de-și ar conștină adevărul cel mai sfânt, după cum se întâmplă de multe-ori?!

În zădar vorbesce, căci nime nu 'l aude, ci toți își cugetă despre el; nu e în stare a se conduce el pe sine, d'apoi pe alții?

Un astfel de preot să posedă calitățile oratorice ale lui Demosthenes, vorbele lui vor fi nucă 'n părete, nu pentru că n'ar fi adevărate sau döră n'ar fi basate pe principii

FOIȘÖRĂ

Paștile.

Zi de bucurie și veselie, zi de îmbrățișare și de mântuire.

Zi de lumină și de sfințenie, zi de pace și împăcare.

Zi de renascere și reînnoire a sufletelor noastre, zi cu adevărat mare și minunată și strălucită.

Acășta este sərbătörea sərbătorilor, praznicul praznicilor.

Acășta este ziua sfântă și strălucită a Învierei Domnului nostru.

În acășta zi Domnul nostru Iisus Christos ne-a ridicat pe noi, căzuți în păcat.

În acășta zi ne-a reînviat pe noi, omorîți de greșeli.

În acășta zi ni-a deschis raiul, ca să ne bucurăm de lemnul vieții, care este scumpul și de viață dătătorul său trup și sânge, prin care ne curățim și ne sfințim și ne luminăm și ne reînnoim.

Cine este vrednic să istorisescă și să arate și să facă cunoscut cu adevărat harul zilei, și să laude și admire puterea și mărire ei?

Să lășăm dușmăniile și rășbunările dintră noi.

Să iertăm toate pentru înviere, și să zicem celor ce ne urăsc pe noi, că frați ai noștri sunt, și să-i îmbrățișăm pre dinșii.

Căci Christos este pacea noastră.

Cele pămênțești cu cele cerești împăcându-le și făcându-le pe amândouă una, și zidul de despărțire desființându-l, a deslegat dușmănia prin trupul seu, și pacea a dat ucenicilor și apostolilor sei.

Pace le-a lăsat lor, și prin ei ne-a făcut pe noi fi ai păcii și ai iubirei.

Ne-a mântuit pe noi Christos Dumnezeu, și ne-a scos din iad, ne-a smuls pe noi din stăpânirea diavolului și ne-a eliberat din sclăvia lui.

Amăritu-s'a iadul gustând din scumpul și sfântul trup al stăpânului, precum a prezis Isaia:

Iadul s'a amărit întimpinându-te pre tine jos.

Amăritu-s'a, că s'a stricat.

Amăritu-s'a că s'a batjocorit.

Amăritu-s'a că s'a legat.

Luat-a trup, și cu Dumnezeu s'a întâlnit.

Luat-a ce a vășut, și a cășut unde n'a vășut.

A înghitit mörtea neștînd, și după ce a înghitit, a cunoscut pe cine a înghitit.

A înghitit viața, și s'a înghitit de viață.

A înghitit pe unul cu toții, a perdut pe unul pentru toți.

A răpșt leul și i-s'au rupt dinșii.

Prin păcat, mörtea a avut putere, ear' în Christos, negășind păcat, a rămas fără lucrare, căci acul morții este păcatul, ear' Domnul n'a făcut păcat și în gura lui nu s'a gășit înșelăciune.

Este deci înșincios să zicem:

Unde-ți este mörte acul?

Unde-ți este iadule învingerea?

Inviat a Christos și tu te-ai surpat.

Inviat-a Christos și se bucură ingerii.

Inviat-a Christos și au cășut demonii.

Inviat-a Christos și domnește viața.

Inviat-a Christos și mortii au înviat împreună cu el.

Inviat-a Christos și ne-am mântuit de stricăciune.

Inviat-a Christos și am eșit din blăstem.

Inviat-a Christos, și am înviat și noi cu el.

Inviat-a Christos, și noi ne-am umplut de viață.

Căci Christos sculându-se din mörți, începătura celor adormiți s'a făcut!

de credință mijlocele sale de combatere, ci pentru-că n'are trecere el într-o credincioșii sei, nu are autoritatea cuvenită unui păstor sufletesc.

Prin urmare, un puternic mijloc de a combate proselitismul este autoritatea preotului, puterea impunătoare și stîmă credincioșilor săi și cum-că 'i așa voiu arăta în următoarele:

Preotul care se bucură de respectul, de vaza poporenilor săi, — conturbat în parohie de misionarii speculanți, momentan își caută măsurile de combatere, și cari sunt altele de cât puterea cuvântului divin? E mare cu adevărat puterea cuvântului Dumnezeu, și dacă acela e rostit de un vrednic lucrător în agrul lui Christos, de un adevărat părinte sufletesc, prinde rădăcină în inima celor slab-credincioși, pentru-că via unui atare preot cultivată de cu bun timp și edificiul său măreț, biserica vie e clădită pe temelii înțelepciunii evanghelice.

Astfel întărită, turma sa nu e așa ușor nici adversarilor a arunca în staolul lui Christos simburile discordiei, și chiar aruncat fiind, nu prinde așa ușor rădăcină, întocmai ca pe un corp viguros bôlele, pe când pe un corp debil ori-și-ce bôla e în stare a-l nimici.

(Va urma).

De la sate.

— Lucruri bune din Foventea. —

— 21 April n.

Onorată redacțiune! Grăbesc să vă pun la dispoziție programul pentru distribuirea premiilor acordate de „Cordiana” pe anul 1902 locuitorilor din Foventea.

E următorul:

1. A treia zi de Pascile românești, de la orele 2 până la 6 p. m. se va face în fiecare an o expoziție de vite de muncă: boi, cai și vaci, în piața școlii de aici, și se vor da premii bărbaților aceluia, ale căror vite se vor constata că sunt frumoase și bine întreținute.

2. Tot atunci se vor espune spre vedere și apreciere publică în sala cea mare a școlii de aici diferite țesături alese și lucrute de mâna femeilor de aici, ca: pânză de fuior și bumbac; fețe de mese și ștergătoare (prosopce), servete, velințe (cuverture pentru pat), straie, pănure pentru pantaloni (cioreci) și mantale (bobouă) etc.

Dintre acestea cele mai bune țesături se vor premia cu 20 cor.

3. Pentru-ca să se pôtă arangia după cuviință ori ce țesături, vor trebui aduse și predate unei comisiuni, care le va primi și le va înregistra adoua zi de Pasci, de la orele 2 până la 5 p. m., liberând un bilet de primire fiecărei esponente.

4. Un juriu de 7 bărbați și 7 femei din localitate, persoane distinse și competente sau cunoscătoare de lucruri, se vor pronunța secret asupra celor-ce vor merita premiile, cari se vor trece într'un registru subscris de întreg juriul. Membrii espunători din juriu nu vor puté vota pentru ei și rudele lor de aproape.

5. Distribuirea premiilor se va face în aceeași zi, când președintele prin o vorbire ocazională va îndemna publicul asistent, ca pe viitor să se deprindă la tot ce este bun, frumos și folositor și să învețe a croi, a cose și forma pantaloni (cioreci), mantale (bobouă) scurteice, căciulă etc. mai practice și mai acomodate cu timpurile în cari trăim, promițându-li-se premii bune pe viitor, atât locuitorilor de aici, cât și celor de prin comunele vecine, cu cari „Cordiana” stă în legături economice.

6. Ca nici tinerimea să nu rămână nemângiată și neîncurajată, „Cordiana” proiectează pe a treia zi de Rosalii în toți anii, fiind timpul frumos, ear' în cas de ploie, în prima duminică după Rosalii, într'un loc anumit, la pădure, petreceri cu danțuri naționale, producțiuni teatrale, acomodate pentru publicul asistent; recitațiuni interesante și necesare la dezvoltarea poporului nostru, cântări însușitoare, alergări libere și cu obstacole de diferite feluri și pe diferite distanțe, lupte corporale gimnastice; urcări pe prăjine și frânghie etc.

Un program special va arăta atunci arangierea și dispunerea rolurilor arangiate.

Cei-ce se vor distinge la acestea încă vor fi premiați și încurajați de „Cordiana”.

7. Juriul pentru bărbați în anul acesta este format din Domnii:

1. Daniil R. Cordescu președinte. 2. Toma Ienciu notariu, vice-președinte. 3. Preotul Ioan Bonea vice-președinte la „Cordiana”. 4. Petru Roman Manuilă primariul comunei. 5. Ioan Precup primărel și membru în Direcția Cordienei. 6. Alexe Manuilă învățător local și 7. Ioan Popa învățător pensionat.

Juriul de femei este compus din Doamnele:

1. Preotăsa Ana Mărculețiu presidentă. 2. Maria Ienciu vice-presidentă. 3. Anisia Manuilă. 4. Preotăsa I. Bonea. 5. Preotăsa Ana I. Comșa. 6. Maria I. Popa, și 7. Ana I. Precup.

Cred că publicul cetitoriu va primi cu interes și bucurie știrea comunicată, și va lăuda pe cei-ce au pus la cale lucruri atât de folositoare poporului nostru de la țeară.

Corresp.

Revista esternă

Greva belgiană, pusă la cale de socialiști pentru a forța dieta să intre în revisuirea constituțiunii și în firul acasteia să deie cetățenilor dreptul de vot electoral universal, — s'a terminat, cu tôte că nimic nu s'a ajuns din scopul ei. Lucrătorii au reîntrat în lucru aproape toți, după-ce a succes conducătorilor să 'i înduplece, ca acum să fie pe pace și să lase eluptarea votului universal pe alte timpuri mai favorabile. Jertfele de sânge și avere au rămas deci fără nici un rezultat pozitiv. Au dat însă două rezultate negative, dintre cari unul — cine știe ce urmări grave va mai avé! Și-au cheltuit grevistii bănișorii adunați pentru zile de neputință și au rămas și fără câștigul ce l'ar fi putut face cu munca lor în cele peste zece zile de grevă, și au pierdut colosal de mult fabricile și marile întreprinderi, ale căror lucrări au trebuit să pauzeze. Dar' a pierdut mult din nimb și Coróna. Atât socialistii, cât și liberalii fac deopotrivă impunități regelui, că în tot cursul grevei a stat la o parte, indiferent de vîrsarea sîngelui supușilor și nu a întervenit la guvern în favorul celor în luptă pentru drepturile lor. Adevărat, că în sensul constituționalismului Coróna n'are să se amestece în luptele de partid, ear' regele Leopold e cunoscut ca cel mai constituțional Domnitoriu, dar' totuși mahnirea celor cu lupta pierdută lui îi bagă vină. Se și raportază deja din *Bruxella*, că partidul liberal a hotărît să începă acțiune *contra regimului monarchic*. E temere, că în întregă țera se va începe mișcare antidinastică.

Lupte pentru votul universal. Pe când în Belgia încercarea socialistilor, de a elupta cu grevă dreptul de vot electoral universal, s'a terminat cu fiasco, — aceeași luptă se raportază din *Suedia*. Luni în întregă țera au fost mari demonstrațiuni pentru dreptul electoral universal. În Malmö au luat parte la demonstrație douăsprezece mii de ómeni. În *Stockholm* (capitala țerii) s'au întemplat ciocniri sîngerose între organele siguranței publice și întré demonstrații, cari voiau să mîrgă la palatul regal.

Pacea Burilor. Știrile din urmă despre tratativele de pace dintre *Kitschener* și delegații buri denotă, că despre pace încheiată nu se va puté scrie 'n curînd. Cu excepția unuia, toți ceilalți conducători ai Burilor au plecat deja din Pretoria la comanda lor. *Botha* a plecat la Dundee, ear' *Schalk-Burger* și *Luca Mayer* la Balmoral, de unde vor merge la comanda lor. *De Wett* s'a reîntors în Oranje, *Delarey* a plecat la Klerksdorp. *Steyn* a rămas deocamdată în Pretoria.

Ce au hotărît și isprăvit în privința păcii, — nu se știe. Presa din *Londra* însă constată aproape unanim, că *prospectele de pace sunt cât se pôte de slabe*. Chiar și ziarele guvernamentale dau expresiune temerii că *Burii vor respinge propozițiunile de pace* făcute din partea engleză, ear' telegrame private dau știre despre grave neînțelegeri între *Kitchener* și 'ntré *Milner*, presidential coloniei Cap. *Kitchener* chiar și în fața greutăților ivite sperază tare în încheierea păcii, pe când *Mil-*

ner insistă pentru continuarea energică a războiului.

Referitor la atitudinea celor de pe câmpul de războiu, unii dau cu părerea că oranjezii nu vor capitula odată cu capul, pe când transvalianii probabil că vor depune armele. Pe cesti din urmă i-au făcut concilianți deosebi pierderile mari îndurate în timpul din urmă.

NOUȚĂȚI

Christos a înviat! Cu acest salut creștinesc dorim tuturor corespondenților, cetitorilor și spriginitorilor ziarului nostru, să petrecă în pace și sănătate sfințele sărbători ale Învierii Domnului și Măntuitorului nostru Iisus Christos.

Din cauza sfințelor sărbători ale „Învierii Domnului” numărul proxím al fôiei noastre va apăre numai Joia viitoare.

E bolnavă o regină. Poporul olandez e în mare întristare și îngrijorare. E bolnavă greu adorata și ninerata lui regină *Vilhelmina*. Multime de popor stă zi și noapte în jurul palatului din Loo, unde zace regina, așteptând cu dor și temere știri despre fazele bôlei; fêmeile ingenușiază și se rógă, bărbații stau cu capetele descoperite, ear' prin bisericile din țera se face serviciu divin pentru regina. Se repetă întocmai mișcătoarele scene de acum câțiva ani din fața palatului de la *Cotroceni*, unde atunci zăcea greu bolnav moștenitorul tronului României.

Bôla reginei *Vilhelmina* e lungóre, complicată cu neajunsurile stării de îngrecare înaintată. Tocmai de aceea e în primejdie viața bolnavei. Dar' de va fi să scape, scapă numai ea; moștenitorul e pierdut.....

Fundațiunea Șaguna. Fundațiunea fericitului arhiepiscop și metropolit *Andrieu Baron de Șaguna*, întemeiată prin dispozițiunile testamentare ale nemuritorului arhiepiscopului, reprezenta la luarea în primire a ei, la 1873, o sumă de 75.427 fl. Conform testamentului avea să fie inactivată când capitalul va ajunge la 100.000 fl.; ceea-ce s'a și întemplat la finea anului 1877. Capitalul a crescut la 100.460 fl. 68 cr. Calculul este făcut după curs și nu după valoarea nominală a hârtiilor în cari era plasată fundațiunea. Drept aceea inactivarea ei s'a amănat până la 1881, când s'a ridicat la 137.381 fl. 93 cr.

De la acest an începe să înceapă oferiarea ajutoarelor: a) pentru zidirea de biserică 2/4 din venite, b) pentru zidirea de școle 1/4; ear' 1/4 capitalizare.

Ajutorele votate până acum sunt, după ani, acestea:

I. Pentru biserici:		II. Pentru școle:	
la anul	fl.	la anul	fl.
1. 1882	3000	1. 1882	1200
2. 1883	3170	2. 1883	1580
3. 1884	5936	3. 1884	2980
4. 1886	3240	4. 1886	1620
5. 1887	2900	5. 1887	1400
6. 1887	400	6. 1889	2500
7. 1889	2900	7. 1889	1050
8. 1889	2400	8. 1890	3500
9. 1890	5700	9. 1890	1000
10. 1890	4600	10. 1892	3060
11. 1892	4030	11. 1893	2850
12. 1893	7600	12. 1894	1900
13. 1894	4100	13. 1895	2000
14. 1895	4000	14. 1896	2000
15. 1896	3650	15. 1897	2000
16. 1897	4250	16. 1898	1950
17. 1898	3850	17. 1899	1900
18. 1899	3800	18. 1900	1800
19. 1900	1650	19. 1901	1900
20. 1900	1800		
21. 1901	3900		

total fl. 76.956 total fl. 38.190

Recapitulare: I. Pentru biserici 153.912 II. Pentru școle 76.380. La olaltă 230.292 coróna.

Pe lângă acesta s'a dat secretariului o remunerațiune anuală de 200 cor., fișcalului de 200 cor., diurne membrilor comisiunii circa 400 cor. la an.

Cu finea anului 1901 fundațiunea Șaguna represintă o valóre de 367.889 cor. 17 fl.

Corul din Turnu-Severin — la Caransebeș. În Duminica Tomii va concerta în Caransebeș reuniunea de cântări și musică „Doina” din Turnu-Severin. Corul reuniunii stă sub conducerea profesorului *Paulian* și numără aproape la 60 persoane, întré cari 18 dame. Pe lângă cântările se află și o orchestră compusă din studenții liceului de acolo. În Caransebeș se fac cele mai frumoase pregătiri. Ospetii din România merită cea mai sinceră primire, eu atât mai mult, că și reuniunea inv. din diecesa Caransebeșului

deja în repețite rânduri a fost primită de Severineni cu cea mai mare însuflețire. Corul „Doina” din Turnu-Severin va debuta și la *Lugoj*, cu ocaziunea concertului ce-l va arangea Reuniunea română de cântări din Lugoj în ziua s-tului George.

Dar pentru biserică. Evlavioșii creștini *Filimon Sierb* cu soția sa *Asineta* din comuna *Daneșiu*, protopresbiteratul *Sighișorei*, au donat bisericii greco-or. română din Comuna *Malâncrav*, un rând de odădi pentru serviciul divin în preț de 80 cor., pentru care lucru creștinesc, le exprim și pe această cale în numele tuturor credincioșilor creștini ai acestei parohii, cea mai sinceră mulțumită și le doresc, ca atât puternic Dumnezeu, să-i fină, în cea mai deplină sănătate, ca să mai pôtă împlini asemenea fapte creștinești. Comitetul parohial.

Congregația comitatului Arad • convocată pe Mercuri (30 April st. n.).

Un nou atentat în Rusia. „Prager Tagblatt” are raport din Varsovia, că un tiner în etate de 20—22 de ani a pușcat de trei ori asupra guvernatorului de acolo, general *Cercov*. Cercov stătea la ferestă, ear' atentatorul a pușcat din stradă. Două pușcături au nimerit, dar' rănirile nu sunt periculoase. Atentatorul e un fost student de universitate ear' acum nihilist. — În urma atentatului au fost deținuți numeroși studenți și chiar și rectorul universității împreună cu șese profesori, cari toți sunt închiși acum în citadela cetății.

Batalionul al doilea al regimentului de infanterie Nr. 31, garnisonat în Sibiu, sosesc din *Plevlje* (Bosnia), unde fusese trei ani de zile Marți (29 April st. n.) la 6 ore dimineața. La gară va fi așteptat de musica militară, în sunetele căreia și va face intrarea în oraș.

Din Sebeșul-săsesc ni-se scrie, că în 31 Martie s'a ținut acolo adunarea generală a reuniunii meseriașilor și comercianților români din Sebeș și jur, numită *Andreiana*. Despre decurgerea adunării vom da raport amănunțit în numărul ce vine.

Ninsóre. Mercuri după amiază, până s'era târziu, Sibiu și împrejurimile aveau aspect de iarnă; era timp posomorit împreună cu ploie, care în urmă s'a schimbat în ninsóre. Încă și Joi coperișele caselor erau acoperite cu strat de zăpadă.

Pe la *Bistrița* încă a fost zilele acestea ninsóre și frig. Intreg câmpul era învelit în vestmânt alb, ca iarna.

Cutrémur de pământ și nenorociri. Vaporul „City of Pittsburg”, cel mai mare vapor ce comunica pe râul Ohio (America), zilele trecute s'a aprins pe cale. Focul a produs mare panică, în cât mulți au sărit în apă și s'au înecat. Numărul victimelor se urcă la 60—75 de inși.

Tot din America se raportază că în Guatemala a fost Vineri cutrémur de pământ pe urma căruia multe orașe au îndurat stricăciuni mari; orașul *Amatitan* a fost pustiit de tot. Se zice că au perit și vr'o 500 ómeni.

A fost odată..... o regină..... Săptămâna trecută o parte a presei mari raporta, că fosta regină a Sârbiei, care numai prin frumșeta sa s'a ridicat de la simplă fiică de general la rangul de regină, și pe care tot frumșeta și orgoliul de a dispune de politica țerii soțului ei a dus-o până acolo unde se află azi, — *Natalia Kečko*, soția divorțată a răposatului rege *Milan*, a trecut la papistașism — de dragul unui cavalier francez. Altă parte dementa știrea. Acum însă se știe pozitiv că *Natalia* a trecut la papistași. Insuși consulul francez a înștiințat regelui *Alexandru* această trecere. Pe *Alexandru* l'a atins foarte dureros această faptă a mamei sale. Se zice, că plin de mahnire ar fi zis consulului: *Acăsta e ultima scenă din dureroasa tragedie a familiei mele; prin acăsta s'a rupt și ultima legătură care mă mai lega de mama mea*. Nu vreau s'o mai vîd, nu vreau să mai aud de ea. Am avut și eu o mamă, dar' acum nu mai am.

Congres contra emigrărilor. Pentru a se consulta asupra mijloacelor prin cari să se impedeze emigrarea, mai multe reuniuni economice din Ungaria au hotărît să țină congres, care e și convocată deja la *Canjmare*. Pentru statorirea programului și facearea pregătirilor pentru congres se va ținé Duminică o adunare în *Veszprém*. President al congresului e *Francisc Fenyvessy*, comite al comitatului *Veszprém* și president al reuniunii economice de acolo.

Posta redacțiunii.

Gherla. Primit. Îi vom face loc în unul din numerii cei mai apropiați. În numărul de astăzi a fost imposibil. Salutare.

Liturgierul

— Cu litere latine —

broșat cor. 6, legat cor. 8.

Librăria arhidiecesană.

500 florini plătește celui-ce ar mai căpeta vr'o dată durere de dinți ori îi va mirosi gura după-ce va folosi **apa de dinți a lui Bartilla**, o sticlă cu **35 cr.** (Pentru pachetare 10 cr. deosebit). **Erezii A. Bartilla** (E. Winkler), Viena, 19/1., Sommergasse 1. — Să se cêră pretutinde-neapriat apa de dinți a lui **Bartilla**. Denunțări de falsificare vor fi bine plătite. La locurile, unde nu se pôte căpeta, trimit 7 sticle cu 2 fl. 60 cr. franco. — Deposit în Sibiu la farmacia „**Vulturul**“ **C. Müller**, piața-mare; farmacia **Molnar**, strada Cisnădiei 59.

[1] 8—

In *Tipografia arhidiecesană*
a apărut:

ACAFTISTUL

Preasântei

Născătoare de Dumneșu

și

alte rugăciuni

armate de Sinaxariu pentru tot anul și Pășchălie.

Un volum de 368 pagini 8°.

Prețul simplu legat . . . fl.	— 85
jumătate pânză . . . „	1.05
în piele roșie . . . „	1.25
Ediția fină în piele neagră . . . „	2.—
piele chagrin „	2.60
în mătase . . . „	3.85

Se află de vânzare la

Librăria Tipografiei arhidiecesane,
Sibiu.

In *préjma esamenelor!* *

In *préjma esamenelor!*

Scrisori de esamen (propise)

pentru scrierea *română, germană și dictando* tipărite în *Tipografia arhidiecesană, în colóre vëndată*, pe hârtie forte fină, mărime 24/31 cm.

Prețul: de bucată 2 fil.; 100 bucăți 1.30 cor. și porto postal.
Comandele din afară se eșecută imediat.

Librăria tipografiei arhidiecesane

Josef Jikeli * Sibiu *

Strada Cisnădiei Nr. 47

Candelabre argintite și aurite cu argint, respective cu aur veritabil, apoi

Chivot pentru păstrarea **** cuminecături

Candele * Cădelnițe

Discuri pentru bani
etc. argintite nickelate sau de aramă

Fesnice argintite pentru luno minări

o **Potir** o o **Steuă** o

* **Anaforariu** *

Linguriță **Copie** (cuțit)

Căldăruși pentru apă sfințită

Disc pentru agneți *****
o o o argintite sau aurite o o o

Prețurile cele mai moderate!

[48] 5—5

A eșit de sub tipariu în **Tipografia arhidiecesană**:

OCTOICHUL CEL MIC

— cu litere latine —

care cuprinde: Rânduēla Vecerniei, Utreniei și a Liturgiei; cele opt glasuri pentru Dumineci, Podobiile, Polieleul, Pripelele, Catavasiile, Irmósele, Sfetilnele și altele.

Prețul unui exemplariu legat simplu **1.60 cor.**, legat în piele cu copcii galbine **3.20 cor.** plus porto postal **30 bani**.
Legătură mai fină după cum se comandă.

Librăria tipografiei arhidiecesane.

A eșit de sub tipariu în **Tipografia arhidiecesană**:

APOSTOLUL

— cu litere latine —

cu binecuvântarea I. P. S. Domn Ioan Metianu, arhidiecesan și metropolit și se află de vânzare la **Tipografia și Librăria arhidiecesană în Sibiu** cu prețurile: broșat **7 cor.**, legat în pânză neagră **9.50 cor.**, ediție de lux broșat **8 cor.**, legat după cum se comandă.

Op premiat de Academia Română.

Semințe din Agrul lui Christos.

Cuvântări bisericesci

de

Zacharia Boiu,

asesor consistorial, protopresbiter etc.

Cu binecuvântare arhidiecesană.

Tom. I.: **cuvântări la tóte Duminecile de preste an.**
„ II.: „ „ **prasnicele și sêrbătorile,**
precum și la casuale bisericesci.
„ III.: **cuvântări la immormântări parastase etc.,**

Prețul fiecărui tom 3 coróne și porto postal.

Se află de vânzare la **autorul** și la

**Tipografia și librăria Arhidiecesană
Sibiu**

La **Librăria Tipografiei arhidiecesane din Sibiu** se află de vânzare:

Ciaslov (orologion)

tipărit cu litere străbune, cu binecuvântarea Inaltpreasântei Sale Domnului **Ioan Metianu**, arhidiecesan al bisericii ortodoxe române din Transilvania și Metropolit al Românilor din Ungaria și Transilvania.

Tabela de materii: Polunoșnița de tóte zilele. — Polunoșnița Sâmbetei. — Rânduēla Utreniei — Ciasul dintâiu, al doilea și al șeselea. — Rânduēla Obedniței. — Ciasul al nouēlea. — Rânduēla Vecerniei. — Pavecernița cea mică și cea mare. — Slușba sfintei cuminecături. — Cinstitul Paraclis. — Rugăciunile de masă. — Troparele și Condacele Triodului și ale Penticostariului. — Troparele învierii, Bogorodicele și ipacoi la cele 8 glasuri. — Troparele morților. — Troparele preste sêptmână. — Troparele și Condacele sfinților de obște după rânduēla Sinacsariului. — Bogorodicele troparelor ce se cântă preste tot anul la Vecernie și la Utrenie. — Sinacsariul pe tóte lunile. — Pășchălia, care cuprinde 16 rubrici cu datele respective, începând cu anul 1901 până inclusive 1952. — Esplicare despre rubricile Pășchăliei și folosirea acelor. — Insemnarea cum se cetesc Evangeliile Vosresnelor dela Dumineca întâia după Rusalii, a tuturor sfinților, până la a cincia Duminecă din Postul mare, preste toți anii.

Format octav, 397 pag. Prețul: broșat 2 cor., legat în pânză 2 cor. 40 fil., legat în piele roșie cu copcii 4 cor.

Metropolia

Românilor ortodocși din Ungaria și Transilvania

Studiu istoric

despre reînfințarea Metropoliei, dimpreună cu o colecțiune de acte.

Din însărcinarea Consistoriului metropolitan
de

Dr. H. Pușcariu

archimandrit, vicariu arhidiecesan, etc.

Prețul: broș. **6 cor.**, leg. **7.70, 8.20 și 9.50 cor.**

Se pôte procura dela

**Librăria tipografiei arhidiecesane
Sibiu.**